

compunerea Liturghiei (care-i poartă numele) cât și printr-un mare număr de rugăciuni și cântări intrate în Evhologhiu și Ceaslov sub titlul: „Facerile lui Vasile cel Mare”. Și în cinstea Sfântului Vasile s-au compus imne, tropare, condace, stihiri și canoane imnografice care au intrat în Mineiul pe ianuarie.

De asemenea, un merit deosebit pentru dezvoltarea cultului Bisericii creștine îl are Sfântul Ioan Gură de Aur (+ 407) prin compunerea Liturghiei care-i poartă numele și printr-un mare număr de tropare la slujbele de noapte. Liturgia sa e mai mult o prescurtare a Liturghiei Sfântului Vasile; deși unii liturghiști au tăgăduit autenticitatea Liturghiei Sfântului Ioan, alții au dovedit și au demonstrat paternitatea Sfântului Ioan asupra Liturghiei cu numele său, în care au mai pătruns unele rugăciuni ale proscomidiei și cântările de la sfârșit (ex. Cântările Unule Născut, Trisaghionul, Heruvicul, Simbolul de

credință). El a sporit numărul antifoanelor din slujbele de noapte spre a combate arianismul.

Sfântului Chiril al Alexandriei (+444) i se atribuie introducerea în cult a imnului „Născătoare de Dumnezeu Fecioară”, care se cântă la slujbele cu rugăciuni din afara Bisericii (la procesiuni, slujbe împotriva unor calamități etc.) și la slujba Vecerniei.

În secolul al VI-lea se remarcă printre mulți compozitori Sfântul Roman Melodul, „scriitorul de cântări” sau „Dulce-cântărețul” episcop al Smirnei în prima jumătate a secolului al VI-lea. A compus cam 1000 de imne, dintre care multe au rămas până azi. A compus cântări la sărbătorile Mântuitorului, a Maicii Domnului și ale sfinților. El este considerat creatorul condacelor și icoaselor, în cultul ortodox.

Sursa: crestinortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri 28 august	18:00	Vecernia și Litia
Joi 29 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Tăierea Capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul
Vineri 30 august	21:00	PRIVEGHERE: Vecernia și Litia, Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Alexandru, Patriarhul Constantinopolului
Sâmbătă 31 august	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 1 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

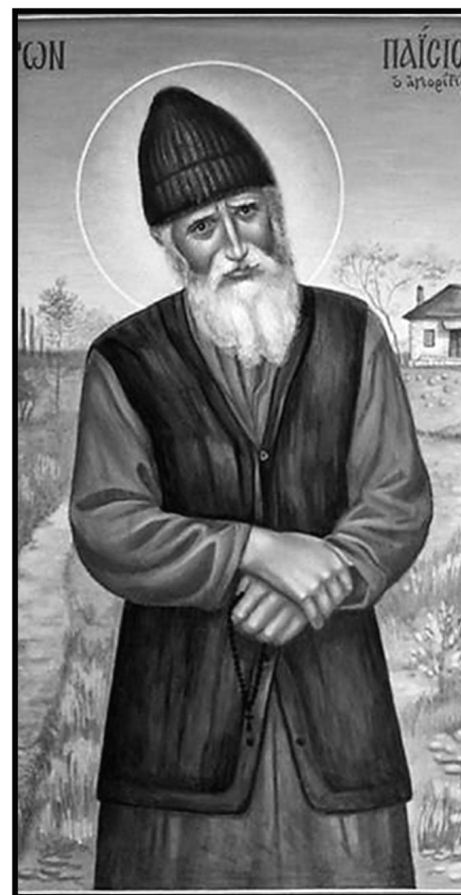

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Să ai o stare de stăpân asupra ta și de veselă liniștire chiar dacă te-ai noroit, căci oricare ar fi motivul unei întristări descurajatoare, ea este numai și numai de la diavol.” – Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 552 / 25 august 2024

SFÂNTUL
PAISIE AGHIORITUL
1924 - 1994

CELE 20 DE FERICIRI ALE SFÂNTULUI PAISIE AGHIORITUL

- PARTEA I -

1. Fericiti sunt cei care L-au iubit pe Hristos mai mult decât toate ale lumii și trăiesc departe de lume și aproape de Dumnezeu, împărțându-se de bucurii paradisiace încă de pe pământ.

2. Fericiti sunt cei care au izbutit să trăiască ascunși și, dobândind virtuți mari, n-au dobândit nici măcar o faimă mică.

3. Fericiti sunt cei care au izbutit să facă pe nebulii pentru Hristos, păzindu-și în felul acesta bogăția lor duhovnicească.

4. Fericiti sunt cei care nu propovăduiesc Evanghelia prin cuvinte, ci o trăiesc și o propovăduiesc prin tăcerea lor, prin harul lui Dumnezeu, care îi dă de gol.

5. Fericiti sunt cei care se bucură când sunt clevetiți pe nedrept, iar nu atunci când sunt lăudați pe drept

pentru viața lor virtuoasă. Acesta este semnul sfințeniei, și nu nevointa seacă a faptelor trupești și numărul mare al nevoițelor, care, atunci când nu se fac cu smerenie și cu scopul de a omorî pe omul cel vechi, creează numai simțăminte false.

6. Fericiți sunt cei care preferă să fie nedreptățiți, decât să nedreptățească, și primesc netulburați și în tăcere nedreptățile, arătând cu fața că ei cred „întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul” și de Acesta așteaptă să fie îndreptățiți, iar nu de oameni, în felul acesta izbăvind-se de deșertăciune.

7. Fericiți sunt cei care fie s-au născut betegi, fie s-au făcut din neatenția lor, dar nu murmură (nu cârtesc), ci-L slavoslovesc pe Dumnezeu. Aceștia vor avea locul cel mai bun în Rai, împreună cu mărturisitorii și mucenicii, care pentru dragostea lui Hristos și-au dat mâinile și picioarele lor spre tăiere, iar acum, în Rai, neîncetat sărută cu evlavie picioarele și mâinile lui Hristos.

8. Fericiți sunt cei care s-au născut urâți și sunt disprețuiți aici, pe pământ, deoarece acestora, dacă slavoslovesc pe Dumnezeu și nu cârtesc, li se păstrează locul cel mai frumos din Rai.

9. Ferice sunt văduvele care au purtat haine negre în această viață, fie și fără voie, și au trăit o viață duhovnicească albă (curată), slavoslovind pe Dumnezeu fără să murmure, iar nu cele care poartă haine pestrițe și duc o viață pestriță.

10. Fericiți și de trei ori fericiți sunt orfanii care au fost lipsiți de afecțiunea părinților lor, deoarece unii ca aceștia au izbutit să-și facă pe Dumnezeu Tată încă din această viață, având în același timp depusă în „casieria” lui Dumnezeu dragostea părinților lor, de care s-au lipsit și care crește cu dobândă.

Sursa: **Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul**, *Epistole*, Editura Evanghелиsmos, 2005

CUVÂNT CATEHETIC

IMNOGRAFI ȘI MELOZI

Cântările religioase cuprinse în cărțile de cult ale Bisericii noastre ortodoxe sunt creații ale unor poeți și compozitori bisericești. Procesul de formare al acestor compoziții a durat până prin secolul al XV-lea.

În cultul Bisericii ortodoxe sunt cunoscute chiar din secolul al II-lea creațiile unor astfel de credincioși inspirați precum Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei (+107), care preamărește pe Hristos în „Cântări” și introduce cântarea antifonică, ceea ce presupune o formă de organizare a desfășurării cultului creștin. Sfântul Iustin Filosoful și Martirul (+163) a fost autor al unor imne și reguli de cântare, cuprinse în cartea „Psaltis”, pierdută.

Secolele III și IV sunt mai bogate în creațiile imnografice, compoziții ale unor profunzi și talentați imnografi și scriitori ca: Sfântul Clement Alexandrinul (+216), Antinoghen Martirul, episcopul Sevastei (+311),

Athanasie, episcopul Alexandriei (+374), Sfântul Efreem Sirul (+373), Grigorie de Nazianz (+390) și Sfântul Ambrozio al Mediolanului (+397) s.a.

Sfântul Clement Alexandrinul, autorul cunoscutei cărți „Pedagogul”, ne dă în ultimul capitol al cărții un imn din șase strofe, pe care îl închină lui Iisus și în care vorbește de cele trei persoane ale Sfintei Treimi.

Un mare imnolog din sec. IV, este Sfântul Efreem Sirul (+373). El a compus un mare număr de imne, prin care caută să stăvilească propaganda ereziei gnostice care folosea cântarea bisericească pentru a face prozeliti. Efreem Sirul a scris peste 80 de imne în cinstea Sfintei Fecioare Maria, peste 27 de imne închinare Nașterii Domnului, peste 50 de imne despre Biserică, tot atâtea împotriva învățăturilor greșite și despre dreapta credință, precum și numeroase rugăciuni de o mare frumusețe intrate în cultul Bisericii Ortodoxe. Imnele sale despre Sfânta Fecioară au fost introduse în Octoih, de Pavel de Amora, imnograf din sec. XI; aceste imne se cântă la Vecernia de Marți, Joi și Vineri. Efreem Sirul este unul dintre autorii Mineiului ortodox, împreună cu Sfântul Grigorie de Nazianz (+390).

Sfântul Grigorie este indirect autorul multor imne, indirect pentru că el n-a scris imne în mod special dar a ținut cuvântări și predici cu texte poetice atât de frumoase încât ele au fost extrase de imnologi, care le-au compus muzică adecvată. Astfel de texte sunt din Cuvântările sale la Ziua Învierii sau la Nașterea Domnului. Ele au inspirat imnele cu același titlu pentru aceste sărbători, compuse de

melozi ca Ioan Damaschin, Cosma de Mailima s.a. Textele Sfântului Grigorie de Nazianz le găsim în Catavasiile Nașterii („Hristos se naște, slăviți-L...”) și ale Învierii („Ziua Învierii, să ne luminăm popoare...”) și cuvintele din Axionul Paștelui: „Luminează-Te, noue Ierusalime...” inspirate din Isaia.

Sfântul Ioan Damaschin este considerat unul dintre cei mai importanți imnografi și formatori ai muzicii bizantine. Ca imnograf a compus o mare parte din imnele și antifoanele duminicale, precum: Canoanele Învierii celor opt glasuri, seria de Canoane la Nașterea și la Botezul Domnului, la Înălțare, la Cincizecime, la Schimbarea la Față, la Adormirea Maicii Domnului ș.a. Se știe că până în secolul al VIII-lea interpretarea și învățarea muzicii bizantine se făcea empiric, neexistând în acest sens o metodă tehnică de redare grafică a semnelor muzicale. În această perioadă cântările liturgice înmulțindu-se și lipsind un sistem de interpretare bine precizat, slujitorii Bisericii au început să cânte după propriul gust, adoptând tehnici muzicale „de teatru” și „de lume”. Sesizând această neorânduială, Sfântul Ioan Damaschin a inițiat un proiect de îndreptare și sistematizare a structurilor melodice liturgice. În acest sens, a adunat melodiile care se cântau în epoca sa, structurându-le după modelul tetracordului antichității elene (unitate intonațională alcătuită din patru sunete consecutive care intră în componența unui mod).

Un rol important în dezvoltarea cultului Ortodox, îl are și Sfântul Vasile cel Mare (+389), atât prin